

ud over den? Det højtærede Ministerium kan regne paa, at enhver konstitutionelt fundet Maad, enhver, der ikke græder disse tørre Taarer over Frihedens Tab, vil være med til at gøre et alvorligt Forsøg paa at komme ind i konstitutionelle Tilstande. Det er meget bedre end det Suffer, den Sufferhedsjættelse, vi have faaet. Kunde vi saa Tolblov og den Slags Ting, saa var det et Forsøg, jeg af fuldt Hjerte kunde være med til, men at acceptere denne Situation og paa en Maade lægge et Blaster paa sin Samvittighed ved at opstille Teorier om, at der skal naturligvis bevilges Penge til bestaaende Love, tror jeg ikke hos virkelig konstitutionelt sindede Mænd kan holde Betænkelse og Sorg nede over, at vi ere komne i en saadan Tilstand.

Th. Nielsen: Den ærede sidste Læser forundrede sig over, at Mindretallets Ordfører ikke havde et bebrejende Ord til Regeringen i Anledning af de Forslag, der her ere stillede. Dertil skal jeg svare det ærede Medlem, at Mindretallet føler ingen Lyst til at repetere Historien fra de foregaaende Aar og gentage de samme Ting. Alt det, som den ærede Landstingsmand udtalte, og hvoraf jeg er enig med ham, i alt Fald i det meste, er Ting, der ikke ere nye for os, men som vi have gentaget atter og atter. I øvrigt vil jeg tillade mig at henviser den ærede Landstingsmand til Mindretallets Betænkning. Jeg har ikke Lyst til at staa her og læse den op, eller gentage den i en Slags Foredragsform for det ærede Medlem. I Betænkningen er sagt saa tydelig, som det kan siges, at alle disse Ændringer, der ere en Følge af de foreløbige Love, betragter Mindretallet som værende i Strid med Grundlovens Bud i deres Oprindelse og fortsatte Bestaanen. Jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem kan forlange mere; jeg har ikke troet, man var stærkest, naar man brugte de stærke Ord.

Ordføreren (Steffensen): Ja, jeg finder heller ikke Anledning til at repetere disse gamle Historier, som vi have hørt saa tit, at vi kunne dem udenad; men der er dog et Punkt, hvor jeg finder Anledning til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem (Det. Hansen). Det er, naar han taler om Overgreb. Han betragter de provisoriske Love som Overgreb. Han betragtede det som Overgreb, at vi her hævdede, at Bevillinger maatte gives i Henhold til disse, saa længe de bestod. Nej, det, som er Overgrebet, ligger længere tilbage. Overgrebet bestaar deri, at Oppositionens Flertal i det

andet Ting har gjort et Forsøg paa ved Hjælp af Finansloven at tvinge sin konstitutionelle Opfattelse af Grundloven igennem, nemlig at kunne seje Ministerier væk, indtil det fik et Ministerium, der behagede det selv. Det er Overgrebet, det er Synden, og det, der følger efter det: Syndens Sold, det er de provisoriske Love, og hvad dertil hører, og man kan ikke, naar Overgrebet er begaaet og det opretholdes stadig væk, vente at rykke det af sig. Naar man saa retter en Bebrejdelse med Hensyn til dette Ting, saa er Forholdet det, at dette Ting støtter Regeringen i dens Modstand mod de Overgreb, som en Gang er begaaet, og der kan det ærede Medlem ikke sige, at naar man her fordrer disse Love opretholdte, saa er det et Overgreb mod det andet Ting. Nej, det er Følgen af det andet Overgreb, det er begaaet, idet nemlig Grundloven har stillet os saaledes, som det udtrykkelig er udtalt i den grundlovgivende Rigsforsamlings Betænkning, at hvis Folketinget skulde forsøge paa gennem Finansloven at begaa et saadant Eksperiment, saa skal dette Landstinget være i Stand til at sætte en Stopper derfor ved at foretrække et aabent Brud for en sig under Legalitetens Skin indsigende Omvæltning. Det er det, som dette Ting har fundet sig foranlediget til at gøre, og derfor hidrører alle de Ulemper, hvorunder vi for Tiden lide. Det er ikke tørre Taarer, der grædes over det, nej, jeg ønsker oprigtig, at Folketingets Flertal maa komme bort fra dette Overgreb, og jeg skal for mit Bedkommende villig støtte alle de Bestræbelser, der gøres for paa den lempeligste Maade at komme ind i konstitutionelle Tilstande igen, men Forudsætningen derfor er, at Overgrebet ophører, at man erkender, at Slaget er tabt, og at man ikke gennem Finansloven kan fremtvinge en saadan Forstaaelse af Forsatningen. Derfor gentager jeg min Indstilling til dette Ting om at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Madsen-Nygaard: Jeg vil først tillade mig en kort Bemærkning til den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kreds (Th. Nielsen), som sagde, at det var gamle Historier, som vare repeterede saa ofte overfor Regeringen og dette Tings Flertal, at der ikke var Anledning til at gentage dem. Jeg veed ikke rettere, end at de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde overfor mig, ere ligesaa gamle Historier, jeg har i alt Fald hørt dem hundrede Gange før i Dag af det ærede Medlem. Naar den ærede Ordfører talte om Overgreb fra det andet Tings Side, maa det maasse være mig tilladt at